

بسمه تعالی

جلسه دوم استاد حسینی ۲۹ بهمن ۱۴۰۲

والدین در این دوره مسئولیت همه‌ی کارهای خانواده و فرزندان را در دست دارند و در عین حال هم کار خاصی نمی‌توانند در قبال آن انجام دهند زیرا کنترل فرزندان امروزه بیشتر در دست رسانه قرار دارد تا اینکه والدین کنترل داشته باشند. عصر جدید که عصر رسانه نام دارد، عصری است که در آن پیشرفت فناوری و رسانه در آن بسیار زیاد است و فرزندان ما نیز در این روزگار زندگی می‌کنند و ما اگر خود را آرام آرام به بچه‌ها نرسانیم خیلی عقب می‌مانیم هرچند که الان هم بسیار عقب هستیم. رسانه و فناوری فایده‌های زیادی نیز داشته برای مثال دسترسی به مطالب علمی بسیار زیاد و تدریس‌های مختلف و پرورش خلاقیت‌ها اما نتایج منفی را نیز نباید نادیده گرفت.

* اولین قدم برای تربیت در این عصر، آشتی کردن خود والدین با این رسانه‌ها و فناوری‌ها است ولی والدین باید بدانند که دسترسی خانواده به چه چیزهایی است و زندگی الان، زندگی مشکلی است و برخی والدین حق دارند که نگران باشند. رسانه حتی می‌تواند علاقه‌مندی‌های ما را نیز شناسایی کند و مطابق با سلیقه ما، به ما خدمات ارائه کند اینستاگرام نیز از این دسته برنامه‌ها و رسانه‌ها است. والدین در گذشته تمام کارهای خود را مثل گرفتن دسته چک و افتتاح حساب به صورت حضوری انجام می‌دادند و امروزه برای آنها سخت است که تمام کارها را مجازی انجام دهند و برای آنها نیاز است که با این فضا آشنا شوند و خود را پیشرفت دهند. تلویزیون اولین رسانه‌ای است که کودکان با آن آشنا می‌شوند و ما معتقد هستیم که ضرر آن بسیار کمتر از دستگاه‌هایی مانند موبایل است. در کشورهای رشد یافته برنامه‌های تلویزیون برای رده‌های سنی جداسازی و زمان‌بندی شده است ولی در مواردی این عمل هم جواب نمی‌دهد. حالت‌هایی وجود دارد که کودکان به صورت منفعل مقابل تلویزیون می‌نشینند و انگار که وارد خلسه شده‌اند و گاهی پیش می‌آید که آنها برنامه‌هایی را می‌بینند که آدرنالین خون آنها را بالا می‌برد و اگر این هیجان و انرژی درست تخلیه نشود می‌تواند به آنها آسیب جدی وارد کند و پرخاش و خشم را وارد زندگی می‌کند این آسیب‌ها به ندرت پاک می‌شوند مخصوصاً که این اتفاقات در سن کودکی باشد زیرا در این سن تقلید بیشتر از تحلیل صورت می‌گیرد و محققین برای این موقعیت می‌گویند که طفولیت فرزندان از بین رفته است. اینکه در این زمان بلوغ زودرس برای فرزندان اتفاق رخ می‌دهد هم از آثار این عوامل و آشنایی بیش از حد با رازها است.

در جمع‌های خانواده یا مجالسی که افراد جمع می‌شوند برخورد با رسانه متفاوت است و هرکس طرز فکر متفاوتی دارد. عده‌ای خوش‌بین و عده‌ای بدبین هستند و گروه دیگری نیز با واقع‌بینی کار می‌کنند. تلاش می‌کنند که با شرایط کنار بیایند و دانش خود را بالا ببرند ولی این موضوع بیشتر جنبه شعار دارد. ما باید بپذیریم که برخی مسائل از دست

ما خارج است و کنترل تماماً در دست ما نیست و خارج از دایره نفوذ ما است برای مثال اینکه بگوییم کاش از اول رسانه و موبایل وجود نداشت یک امر غیرممکن است و حضور آنها را باید در زمان حال پذیرفت. ما باید در درجه اول به ویژگی های دوره نوجوانی آگاه باشیم تا بتوانیم آنها را بشناسیم. ویژگی های رفتاری دوره نوجوانی مانند: تعلق و مقبول بودن و بخشی از رفتارهای نوجوانان بابت این است که می خواهند در جمع دوستان و همسالان قبول و پذیرفته شوند همینطور ممکن است که از نظر ما بعضی کار آنها غیرمنطقی باشد ولی برای خودشان دلیل مشخص دارد. مورد بعضی احساس زندگی است، بسیاری از رفتارهای جوانان و نوجوانان به اصطلاح به آنها احساس زندگی و بزرگی می دهد مانند مصرف موادمخدر. بسیاری از اوقات دغدغه جوانان با چیزی که ما انتظار داریم متفاوت است و گاهی حتی احساس غم عجیبی آنها را فرا می گیرد. در گذشته فضاهای حاشیه ای بسیار کمتر بود و افراد امکان کمتری برای حواس پرتی داشتند و مسئولیت زیادی نیز داشتند و کمک به والدین می کردند. والدین الان نیز باید برای تربیت و روز فرزندان برنامه ریزی کنند و خود آنها نیز تأثیر داشته باشند. جوانان احساس می کنند که والدین به هیچ عنوان آنها را درک نمی کنند و اولین حرفی هم که در ملاقات با مشاور می زند همین است و در بعضی موارد نیز این موضوع درست است زیرا عصر والدین با آنها متفاوت است و طبیعی است که همه چیز باهم هماهنگ نباشد و دلیل ایراد گرفتن از والدین توسط نوجوانان نیز همین است و گاهی این ایراد گرفتن ها به تنفر هم منجر می شود و اعضای خانواده را دور می کند. ما هرچقدر که یاد بگیریم باز هم کم است. هر چه بیشتر بگذرد و ما بیشتر یاد بگیریم، بیشتر متوجه می شویم که باز نیاز به مطالعه و دانش است و بیشتر احساس ضعف در دانش می کنیم.

ما باید اوقات فراغت خود، خانواده و فرزندان را با کار پر کنیم زیرا بدترین کار دنیا، بیکاری است و انسان وقتی که کار نداشته باشد شروع به خیال پردازی می کند و این اصلاً خوب نیست. مشغول کردن امر بسیار مهمی است زیرا از بسیاری از آفات و مشکلات جلوگیری می کند و باعث کمتر شدن خطاها می شود. ورزش یکی از کارهایی است که به نوجوانان و جوانان بسیار سفارش می شود زیرا تأثیرات خوب را بر تمام ابعاد زندگی آنها می گذارد.

پایان مبحث

جلسه دوم استاد حسینی

۱۴۰۲/۱۱/۲۹